

[Statsministeren.]

I sidste folketingssamling måtte vi løse en række akutte boligpolitiske problemer. Regeringen vil nu lægge op til en langsigtet boligpolitik, og udviklingen har efter regeringens opfattelse vist, at der i denne politik bør anlægges en udpræget social linje. Vi vil stille efter en socialt afbalanceret skatte- og boligstøttepolitik for såvel ejerboliger som udlejningsboliger. Der må sikres en boligproduktion af tilstrækkeligt omfang og til en rimelig leje. Derfor må vi tilvejebringe finansieringsmuligheder, som tilgodeser disse hensyn, og vi vil i den forbindelse overveje, om disse formål eventuelt kan fremmes gennem anvendelse af indeksregulerede lån for boligbyggeriet. Målet må til stadighed være at sikre befolkningen, og især de svageste stillede befolkningsgrupper, rimelige muligheder for at bo under gode forhold.

Vi er i sidste samling kommet et langt skridt frem med gennemførelsen af dagpengereformen. Den udjævner skellet mellem arbejdere og funktionærer og er et første og vigtigt skridt på vejen frem mod en ligestilling mellem disse to store grupper af befolkningen.

I den kommende tid vil vi arbejde for yderligere at styrke borgernes stilling i det sociale sikkerhedssystem. Gennem oprettelse af en social ankestyrelse vil vi lette klageadgangen for borgerne, muliggøre en bedre social helhedsvurdering og sikre den størst mulige retssikkerhed i sociale sager. Vi lægger stor vægt på, at den sociale bistand er noget, der fremstår som en ret for alle borgerne. Vi vil derfor stille mod at effektivisere den sociale lovgivning, således at de sociale myndigheder i højere grad end hidtil får mulighed for at tilbyde bistand efter det behov, der foreligger i det enkelte tilfælde.

Det er regeringens mål, at undervisningsvæsenet i bredeste forstand udvikler sig til en organisk helhed, rummelig, uden blind-

gyder og uden unødige skranker. Vi må samtidig stille mod, at de ressourcer, samfundet anvender til uddannelse, udnyttes bedst muligt.

Det kan kun nås gennem en planlægningsvirksomhed, som omfatter alle former for uddannelse.

Dette indebærer først og fremmest, at vi afløser 1937-loven om folkeskolen med en lovgivning, der kan danne grundlaget for en skole, som fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling gennem varierede uddannelsstilbud, der hver for sig udgør et ligeværdigt grundlag for elevens fortsatte uddannelse. Kun ved at omforme folkeskolen i denne retning kan vi gøre den til et godt fundament for det uddannelsessystem, vi søger at opbygge, ligesom vi herved bringer folkeskoleuddannelsen på linje med grundprincipperne i bl. a. de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser.

Folkeskolereformen må lægge vægt på et samarbejde mellem elever, forældre og lærere om udviklingen af et demokratisk skolemiljø.

Ud fra samme ønske om at give det enkelte menneske større indflydelse på udformningen af det nære miljø vil der blive fremsat ændringsforslag til skolestyrelsesloven med henblik på genfremsættelse i folketingssamlingen 1973-74.

Rummeligheden i uddannelsessystemet kan vi også forøge ved en udbygning af de korterevarende uddannelser, samtidig med at vi søger varigheden af de længere uddannelser begrænset. Det vil både lette presset på de langvarige uddannelser og give de uddannelsessøgende større valgmuligheder.

Det er fortsat regeringens hensigt over en bred front at støtte dansk forskning, der utvivlsomt også vil kunne modtage nye impulser ved forskningen inden for EF.

Der er for regeringen ikke nogen tvivl om, at Danmarks indtræden i EF vil stille os